

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Φαιδρά και θαρραλέα εἶνε ἡ νεότης, διότι, πρὸς τὸ ὄφειον βαδίζουσα, δὲν βλέπει τὸν θάνατον, τὸν λανθάνοντα παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς ἐτέρας τοῦ ὄρους πλευρᾶς. Ἄμα υπερβάτα τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, διακρίνει ὃν τέως ἐξ ἀνοῆς μόνον ἐγίνωσκε θάνατον ἀποβάλλουσα δὲ βαθμηδὸν τὴν βιωτικὴν δύναμιν, συναποβάλλει καὶ τὴν τοῦ βίου εὐτολμίαν. Τὸ νεανικὸν φρόνημα ἐξωθεί τότε μελαγχολικὴ σπουδαϊότης, ἐπικαθημένη εἰς τὸ πρόσωπον. Ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς νεαρᾶς ἡλικίας θεωρούμενος ὁ βίος φαίνεται μέλλον ἀτελεύτητον ἔκ τῆς ἀπόψεως τοῦ γήρωτος, παρελθὸν λίαν βραχυχρόνιον. Μόνος ὁ γηράσας συνοίδεν, ὅπως ἐφήμερος ὑπάρχει ὁ βίος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐξυφῆς ἀπόφασις. Τοῦρκός τις ἀπολέσας διακόσια φλωρία, ἐκήρυξεν ὅτι χαρίζει εἰς τὸν εὐρέτην τὰ ἡμίση. Πτωχός τις εὐρὼν αὐτὰ τὰ ἀπέδωκεν. Ἄλλ' ὁ χάσας αὐτὰ εἶπεν ὅτι εἶχεν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ βαλάντιου καὶ ἓν ζευγὸς σμαραγδίνων ἐνωτίων, τὰ ὅποια εἶχεν ἀγοράσει τριακόσια φλωρία, καὶ ἐνήγαγε τὸν εὐρέτην, ὀρκιζόμενον εἰς μάτην περὶ τοῦ ἐναντίου. — Διατί, λέγει ὁ Καδῆς πρὸς τὸν ἐνάγοντα, δὲν ἐκήρυξες ὅτι τὸ βαλάντιόν σου περιεῖχε καὶ ἐνωτία; — Διὰ τὸν φόβον, μήπως ὁ εὐρέτης, ἀφ' οὗ μάθη τὴν ἀξίαν των, δὲν θελήσῃ νὰ τὰ δώσῃ. Τότε ὁ Καδῆς ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν: «Ἐπειδὴ ὁ ἀπολέσας λέγει ὅτι ἔχασε βαλάντιον, περιέχον διακόσια φλωρία καὶ ἓν ζευγὸς ἐνωτίων, ὁ δ' εὐρὼν ὀρκίζεται ὅτι δὲν εὐρὸν εἰμὴ βαλάντιον περιέχον διακόσια φλωρία μόνον, ἔπεται ὅτι τὸ βαλάντιον τοῦτο δὲν εἶνε τὸ ζητούμενον. Λοιπὸν οὗτος μὲν ἄς κηρύξῃ ζητῶν τὸ βαλάντιον μετὰ τῶν ἐνωτίων, ὁ δὲ ἄλλος ἄς κρατήσῃ τὸ βαλάντιον μετὰ τῶν διακοσίων φλωρίων, καὶ, ἐὰν, ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα ἡμερῶν, δὲν εὐρεθῇ κανεὶς νὰ τοῦ τὸ ζητήσῃ, νὰ μὲν ἡ εἰς ἰδιοκτησίαν του».

Τῆ 31 Δεκεμβρίου 1881 διήνυσεν ὁ Γλάδστων τὸ πρῶτον καὶ ἑβδόμηστον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ τὸ πεντηκοστὸν τοῦ δημοσίου αὐτοῦ βίου. Εἰς τὸ Κοινοβούλιον εἰσῆλθε μὲν Δεκεμβρίῳ 1832 ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Νεβάρκ. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τότε ὑπουργείου Γρεῦ οὐδεὶς σήμερον ὑπάρχει ἐν τῷ βίῳ. Ἐκ τῶν 658 μελῶν τοῦ πρώτου μετεβρῦθμισμένου Κοινοβουλίου ζῆ μόνος ὁ νῦν πρωθυπουργός. Ἡ διττὴ ἐορτὴ του ἐπανηγυρίσθη ἐνθουσιωδῶς ἐν πλείστασι πόλεσι τῆς τε Ἀγγλίας καὶ τοῦ ἡνωμένου βασιλείου, ἔπλεξαν δὲ τὰ ἐγκώμια αὐτοῦ αἱ ἐφημερίδες πάσαι, μὴδὲ τῶν συντηρητικῶν ἐξαιρουμένων.

Τὸ δημοσίον χρέος τῆς Εὐρώπης περὶ τὸ τέλος τοῦ 1880 ἀνῆρχετο εἰς τὸ ποσὸν τῶν 3, 815, 299, 896 λιρῶν στερλινῶν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἤδη θὰ ὑπολογίζεται εἰς 5 δισεκατομύρια

μύρια λιρῶν στερλινῶν, ἧτοι 125 δισεκατομύρια φράγκων, ὧν ὁ ἐτήσιος τόκος πρὸς 5% εἶνε 250 ἑκατομύρια λιρῶν στερλινῶν.

Ἐν Ἑλβετίᾳ δολόκληρος ἡ χειμερινὴ σύνοδος τῆς δημοσπονδιακῆς Βουλῆς ἔληξε, χωρὶς νὰ ἀπαγγελεθῇ οὐδὲ εἰς λόγος ἐν αὐτῇ.

Πόσον εὐγλώττως ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν Ἑλβετίᾳ πρακτικοῦ πνεύματος ἡ σιωπὴ αὕτη! Πολὺ περισσότερον βεβαίως, παρ' ὅσον ὁμιλοῦσι δι' ἡμᾶς ὅλοι οἱ ὀγκῶδεις τόμοι τῶν πρακτικῶν τοῦ ἡμετέρου κοινοβουλίου.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΠΙΕΙΝΗ

Κανόνες ἐν τῇ χρήσει τοῦ καπνοῦ.

Εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἱατρικὴν Ἐταιρίαν ἀνεκοινώθη ἐσχάτως περίπτωσις τις κυνάγκης τοῦ στήθους προσληθῆσα ἐξ ὑπερέτρου καπνίσματος. Ὁ ἀσθενὴς, ἐφ' οὗ παρουσιάσθη ἡ περίπτωσις αὕτη ἦτο ἐκ τῶν μᾶλλον ἐκδότων εἰς τὸ κάπνισμα, καὶ εἶχε τὴν κακὴν ἔξιν νὰ καταπίνῃ τὸν καπνὸν, ἕνεκα τοῦ ὁποῦ σημαντικὴ ποσότης νικοτίνης ἀπεροφᾶτο ὑπὸ τῶν πνευμόνων. Πλὴν τούτου ὁ ἀσθενὴς ἐκάπνιζε φέρων τὸ σιγάρον ἀμέσως εἰς τὸ στόμα, ἄνευ δηλονότι πίπας, ἐξ οὗ προσήχεται ὅτι ὁ καπνὸς καταβαίνει ὅλως θερμὸς εἰς τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα, ὅφ' ὧν ἀπορροφᾶται ἐντελῶς, ὅπερ δὲν συμβαίνει, ὅταν διέρχεται διὰ μέσου ψυχροῦ διαστήματος, ἐνθα ἀποθέτει τότε, γενομένης συμπυκνώσεως ἐξ ἀποψύξεως, μέρος τῶν πτητικῶν οὐσιῶν, ἃς παρέχει.

Τὰ δεδομένα ταῦτα παρέσχον ἀφορμὴν εἰς τινα τῶν συντακτῶν τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιθεωρήσεως νὰ διατυπώσῃ τοὺς ἀκολουθοῦσας κανόνας εἰς χρῆσιν τῶν καπνιστῶν.

1^{ον} Ὁ καπνὸς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ καταπίνεται.

2^{ον} Οἱ καπνισταὶ πρέπει νὰ ἀποφεύγῃσι τὸ κάπνιζεν ἐν κεκλεισμένῳ ἔρειθῳ διότι ἡ ἀτμοσφαῖρα πληρουμένη καπνοῦ ἀναγκάζει τοὺς πνεύμονας νὰ ἀπορροφῶσι σημαντικὴν ποσότητα αὐτοῦ. Ἐπομένως ὅσον εὐρύτερον εἶνε καὶ κάλλιον ἀερίζεται τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ κάπνιζει τις, τόσῳ καλλίτερον δι' αὐτόν.

3^{ον} Ὅσοῦ μεγαλειτέρα εἶνε ἡ ἀπόστασις μετὰ τὸ στόμα καὶ τῆς ἄκρας τοῦ σιγάρου, τόσῳ μικρότερα ἢ ἐκ τοῦ καπνοῦ βλάβη ἐπομένως ἢ χρῆσις ὅσον δυνατόν μακροτέρων πιπῶν εἶνε λίαν ἀναγκαία. Τοῦτο δὲ διότι ὅσον μακρότερος εἶνε ὁ σωλὴν, τόσον βραδύτερον θερμαίνεται, καὶ ἐπομένως γίνεταί εὐκολώτερον τὸ κατακάθισμα τῆς νικοτίνης εἰς τοὺς τοίχους τῆς πίπας.

4^{ον} Οἱ ὀλιγώτερον ἐπιβλαβεῖς καπνοὶ εἶνε οἱ περιέχοντες ὀλιγώτερον νικοτίνην, τούτους δὲ πρέπει νὰ προτιμᾷ ἕκαστος, φροντίζων ἐπιπλέον ὅπως εἶνε ὅσον τὸ δυνατόν ζηρότεροι.